

יב:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

לעזי רש"י

איגרא, חומץ.

רבינו חננאל

[illegible]

(א) ע"י בעריון קרד ערמא א'.

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

פרצופות 5. דאע"ג דמנשק לעבודת כוכבים איזו חמור
ממשמחיה מ"מ בין דאכא נמי איסורא דאורייתא
ממנשק שמעין לה מהא דלעיל דאסור: **הבורע** נימא בותר
לחם 15 חטין. ואע"ג דנכסרות פ' (ב) אלו מומין (דף מד):

תשמע שגם אחר ששמה העלוקה
 הוא יכול לחיות היבן מימ מחללי
 ועליו את השבת שיש בה סכנה
 מדידה דהוא האדם שעל גב עיד וכן
 הרגל (לקמן דף כח.) דחשיבין כמזה
 על חלל לחלל את השבת אבל על גב
 שפעמים מתעורר מחללי. בערוך גרס
 (מקרא ו) "מי מולעט קטנה ומזירה נמי"
 הדם וכל זמן שמוצא הוא מתמלאת
 מהם עליה שמוצא ומתנפחת עד שיהא
 כמו חרית מוצא וכלשם בולט כחון
 הדמים שמוצא ליחה שכחתי ומתגדלת
 תמצי (ו) ומלא כריסו צד וי"א עלקא
 כרוס וזות (הפליס י) מתחרגין
 עלקא דמוצא דמחון דנמי אינשי(י)
 וזאתה אדם. פרש"י דל"א מן
 הנהרות ולא מן האגמים דה"ה
 הכלים ופי' לא לספרים דגרסי
 אחרין מן נקרקס אכנחמא ור"י פירש
 דבערבי פסחים (פסחים ק"ב.) גרסינן
 בהך דשנברין מן הנהרות ומן האגמים
 גלילה ול"ג אכנחמא אכנחמא ולא
 גרסינן נמי אי פליא אינשי אחרניא
 הכהנים לימא ליה פליא וכו' אבל יש
 שם ברייתא אחרת לעיל מהך דגרסי
 גלילי רביעית וכלייה שבתות וגרסי
 נקרקס אכנחמא: ע"ד שיש בה
 בערות בוכבין. פ"ה רגילות הוא
 להיות לכן שוק ויריד ביום אדם
 שדמיא מעטויות היינו מעטא
 וזאתם מעטא דלא מטיא מייניה
 הנהא לערות כוכבים וזי משום שוא
 ויזון ביום אדם ה"מ לזנוי אי משום
 הקריבה אי משום דלך לוקח להיות
 ששמה ואילו ומדי אבל לזנוי מייניה
 שרי דסמך מוכר ע"כ הוא הפל
 בידך מאומה מן הת

משמע שחור זו רשי"ממה שהיה מפרש לעיל (דף ג.) דלשאת ולתת
היו מתק וממכר ומיכר קצת או כיום אולי מיירי שהיה השוק
כיום אירי היאך לוקחין מהם את אמרעין (דף ו.) דאין לוקחין
ביום דבר שאני מתקיים ואולי בגמרא דהבא (דף ו.) דאין לוקחין
דמיא זכן חד פישא ועלה דההוא עובדא אמרעין בירושלמי א"ל חד
לחבריה ואת א"ל לקחת ולקוחין מימך לכך פירש רבינו מאיר דהבא
ממייר ביריד שאני להניח זו מכס ושלא ביום אידס מיירי ולכך
בפסחים מעטרתו אין כאלו איסור: **א"ל** בוורד וורדס דקאחתינו
משום דריחא לאו מילתא היא ומירך דשאני וורד וידס דעיקרייהו
ועלין זו איסורא מיא אינא ואפילו לא היו עשירים מיירי אינא *
לוקחין עניהן אלף אלף דרך הנחתן מכל משום איסורא מיא אינא *
לוקחין עניהן אף שלא דרך ההנחתן משום דלא חביא כהו אפילו
(פסחים קו) ויאכלו מזבחי מתים ואע"ג דכתיב (דברים ז.) אשר חלב
האינא אכל כל למת ויאכלו מזבחי מתים דלמא פקדו אפרק אין מעמידין
ומיירי ועטס האוסר לא משום הנא הרחם אלף משום דחשיב כהו
מותרת באיסור הנאה הכא כיון דלא היה שותה היין עמלו לא היה
עושה' מת' לקמן פ: ד"ה אבי: **א"ל** מעשרות בפירות בותרות. ולר
(דף ג.) דמי ישראל ההוא ליריד דמעות הגמלאים בידו בחזרה אסורי
לגומרו ואת היה הויך שם באיסור משמע אפילו יכול ליקל לשם י
לגדר איסור ויש לומר דהסם מיירי בשכל חנויות העיר מעטרת
הך בריהא דלקמן מיירי ביריד ענקיין מכס מכל מי שאני רואה
ואס חתאם לקמן בבריהא (דף ג.) אמאי לא חלי דזמן מצבא"י
דמשמע לתמן בשמעתין ויש לומר דהסם בבריהא מיירי ב

פרצופות ל"ל משום דקבעי למיתני כיוצא
בו לא יניח פיו על גבי הסילון וישתה מפני
הסכנה מאי סכנה עלוקה ת"ר "לא ישתה
אדם מים לא מן הנהרות ולא מן האגמים
לא בפיו ולא בידו אחת ואם שתה דמו
בראשו מפני הסכנה מאי סכנה יסכנת
עלוקה מסייע ליה לרבי צחינא דאמר רבי
צחינא ה'בולע' נימא של מים מותר להחם
לו חמין בשבת ומעשה באחד שבלע נימא
של מים והתיר רבי צחינא להחם לו חמין
בשבת אדהכי והכי אמר רב הונא בר
דרב יהושע ליגעמ' חלא אמר רב אידי כר
אבין אמי מאן דבלע יצורא מחייל אי חי
מיהו לשקיה רביעיתא דחלא שמונא אפשר
דחי פורתא עד דמפקיד אביתיה ת"ר "לא
ישתה אדם מים בלילה ואם שתה דמו
בראשו מפני הסכנה מאי סכנה סכנת
שברירי ואם צחי' מאי תקתיה אי איכא
אחרנא בהדיה ליתרייה ולימא ליה צחינא
מיא ואי לא נקרקש בנכתמא אחצבא ונימא
איהו לנפשה פלגא כר פלגיתא אמר רב
אימך אודהר משברירי ברירי רירי ירי ירי
ככסי חיורי: **מתני'** עיר שיש בה עכוברת
סוכבים והיו בה תנויות מעוטורות ושאינן
מעוטורות זה היה מעשה בבית שאן
ואמרו חכמים המעוטורות אסורות ושאינן
מעוטורות מותרות: **גמ'** אמר רשב"ל לא
שנו אלא מעוטורות בוודר והדם דקא
מתני מריחא אבל מעוטורות בפירות
מותרות מאי מעמא דאמר קרא ילא ידבק
בידך מאומה מן החרם נתנה הוא ראסור

לעיל (דף ג.) דלשאת ולתת
אזרד מיירי שיהיה השוק
לעיל (דף ג.) דאין לוקחין
הבא (דף ג.) אמרין דכר
אמרין בירושלמי א"ל חד
פירש כרתי מאיר דלשאת
לכא ביום ארבע מיירי ולכן
בבורד ודקס פירחא. הקשה ר"ת מ"ש מנח
אמי ורד ודקס דעיקריהו לרחא קיימי והו כמו קטור
אלה היו עיקריהו לרחא שמה ים לאסור לה דלחמין
אל אסורא מיהא איכא * ושמה עבודת כוכבים אפילו לא
מנח דלא כתיבא בכו אפילו ועבודת כוכבים נמי * אלא כתיב
מנח (דנרס נא) אשר חלצ וצחמו יאכלו מכל מקום לא
דלחמין פקח און מעמידין (למקד דף טו) אפילו אם
יבא דענין אסור עבודת כוכבים האמרין לו חלה
אין חלה מאוס חדשי ליה כשחיה שריח נעם בנפשו
ה שמה היין ענמו לא היה לו שחיה גסה ים לאסור
ה כפידות ותרורת. ולרבי יוחנן שאין מעשרות מיהא
הנמנאים יבול בחורה אסורין דלחמין עבודת כוכבים זבין ו
שאינו יבול ליק גס ים אם דאמר ואמאי הוה ים
כל חנויות העיר מעוטרות לדבר אסור לרשב"ל צוור
מכס חלזן מי שאינו רואה ליהנה קטור ואמאי כרבי
אמר חלזן מנח * שאלו קטור דערי לכולי ענלא
אל דהם כבדתיא מיירי בירשלא תגר דלעוסי שקלי מיכס
אל דהם כבדתיא מיירי בירשלא תגר דלעוסי שקלי מיכס

מסורת הש"ס

(א) וברא"ש הגי' חנינא,
(ב) גיטין ע"א ג' פסחים
היב ע"ש ד' וז"ל למיתלי.

תורה אור השלם

ו. ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען
ישוב יי מחרון אפי ונתן
לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע
לאבותיך: וברם יג יח

גליון הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דחלא שמגז. חומץ חזק
(ג'ס"ו ע.) דמפקיד
אביתיה. לואה על נכסיו
(שם.) בכסי חזיר.
מתנה על כוסות של חרס
(רשב"ם פסחים ע"ב.)



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones